

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011048
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119011048.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti odsúdenému F. Q., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.06.2019, č. k. 9PP/40/2019-23, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.08.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona podmienene prepustil odsúdeného F. Q. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo dňa 31.07.2017, sp. zn. PK-1T/18/2017. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona mu okresný súd určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Súd I. stupňa vyvodil ten záver, že odsúdený Q. spĺňa všetky tri podmienky podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že ku dňu rozhodnutia súdu o žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie odsúdený splnil formálnu podmienku na jeho podmienene prepustenie, keď vykonal zákonom stanovenú minimálnu výmeru trestu odňatia slobody.

Odsúdený rovnako podľa názoru okresného súdu splnil prvú materiálnu podmienku na jeho podmienene prepustenie, nakoľko jeho správanie je dlhodobé v súlade s ústavným poriadkom, plní ciele stanovené programom zaobchádzania, čo dokumentujú aj tri disciplinárne odmeny, ktoré mu boli doposiaľ uložené.

Okresný súd dospel k záveru, že u odsúdeného je splnená aj druhá materiálna podmienka na jeho podmienene prepustenie, teda prognóza, že bude viesť riadny život. Súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že odsúdený spáchal závažnú trestnú činnosť, avšak za túto mu bol súdom uložený trest v trvaní 4 rokov, čím konajúci súd prezumoval, že výkon tohto trestu je adekvátny na prevýchovu odsúdeného a ochranu spoločnosti. Úlohou tunajšieho súdu bolo posúdiť, či účel trestu nebol u odsúdeného dosiahnutý skôr a jeho ďalší výkon už nie je potrebný. Zákonodarca stanovil, že v prípade osôb odsúdených za zločin je možné ich podmienene prepustenie po výkone 2/3 uloženého trestu odňatia slobody. V tomto kontexte súd zohľadnil, že na odsúdeného je prvýkrát vplyvané najprísnejším trestom, aký je možné uložiť, k trestnej činnosti sa priznal a jej spáchanie oľutoval, čo predpokladá stotožnenia sa odsúdeného s tým, že konal v rozpore so zákonom, a keďže žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by vyvracali predpoklad o jeho prevýchove nie sú dané, rozhodol súd o jeho podmienene prepustení. Súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, že je daný predpoklad, že odsúdený bude po podmienene prepustení pokračovať v páchaní trestnej činnosti, nakoľko sa jedná len o hypotetické

tvrdenie, ktoré nie je podporené žiadnymi ďalšími skutkovými okolnosťami, avšak na sledovanie trvalej prevýchovy odsúdeného mu súd stanovil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú neskôr aj odôvodnil. V nej poukázal na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá a uviedol, že v neprospech odsúdeného svedčí najmä charakter a závažnosť trestnej činnosti, za spáchanie ktorej odsúdený trest odňatia slobody aj vykonáva. Je nutné brať na zreteľ, že odsúdený spáchal závažný trestný čin a dlhodobo pôsobil v zločineckej skupine. Poukázal na tvrdenia uvádzané ním a obhajcom na verejnom zasadnutí a mal za to, že k dostatočnej prevýchove odsúdeného doposiaľ nedošlo, nakoľko bagatelizuje svoju účasť v zločineckej skupine a popiera trestnú zodpovednosť za streľbu. Odsúdený bol dlhodobo bez legálneho príjmu, v dôsledku čoho možno mať podľa názoru prokurátora pochybnosti o jeho schopnostiach a záujme legálne pracovať. Má za to, že vzhľadom na dlhodobú účasť odsúdeného v zločineckej skupine bude splnenie materiálnej podmienky skôr výnimočné. Navrhol, aby nadriadený súd sťažnosti prokurátora vyhovel.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril odsúdený prostredníctvom obhajkyne a uviedol, že táto neobstojí vo vzťahu k akémukoľvek odôvodňovaniu negatívneho stanoviska voči jeho osobe. Dôvodil, že v žiadnom ustanovení zákonodarca nezakotvil, že v prípade odsúdenia za skutok podľa § 296 Trestného zákona nemožno žiadať o podmienené prepustenie. Poukázal na skutočnosť, že bol odsúdený na základe dohody o vine a treste. Pokiaľ ide o skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví k tomu uviedol, že jeho konanie bolo nutnou obranou, čo je dnes aj preukázané a to samotným vznesením obvinenia osobe P. A.. Kládie si otázku, že kto iný by mal mať nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako ten, čo je vo výkone trestu prvýkrát. V závere napokon uviedol, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná a preto ju navrhuje zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo dňa 31.07.2017, sp. zn. PK-1T/18/2017 za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona odsúdený splnil vykonaním dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody dňa 31.03.2019. U odsúdeného ide o jediný záznam v registri trestov.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil druhú materiálnu podmienku a teda vyhodnotil osobu odsúdeného a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený dáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane.

Pokiaľ prokurátor poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, krajský súd uvádza a zdôrazňuje, že z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že táto je menej priaznivá len z dôvodu, že odsúdený spáchal zločin a bol dlhodobo nezamestnaný. Z uvedeného je zrejmé, že ide o podmienku, ktorá je nemenná a pokiaľ by sa mal prijať záver, že v takomto prípade (za konštatovania menej priaznivej resocializačnej prognózy) nie je možné odsúdeného podmienené prepustiť, tak odsúdený by nikdy nemal možnosť podať si žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, čo nie je správny záver. Sám riaditeľ dospel k záveru, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Pokiaľ prokurátor poukazuje na závažnosť spáchanej trestnej činnosti odsúdeným, k tomu treba dodať, že zrejme prokurátor, ktorý uzavrel dohodu s odsúdeným takéhoto názoru nebol, keďže sám mu navrhol uložiť len trest odňatia slobody vo výmere 4 roky (!). Pokiaľ ide o nekritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti k tomu sťažnostný súd uvádza, že odsúdený len stroho uviedol na verejnom zasadnutí, že v zločineckej skupine bol len obyčajný pešiak a čo sa týka streľby konal v nutnej obrane, lebo chceli zastreliť jeho kamaráta. Uvedené však podľa názoru sťažnostného súdu neznamená

nekritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, ktorý by ho mal diskvalifikovať z konania o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Veď to bol prokurátor sám, ktorý s ním uzavrel dohodou o vine a treste, pričom základnou podmienkou bolo priznanie sa odsúdeného k spáchaniu skutkov.

Je pravdou, že odsúdený nemá automaticky nárok na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale zároveň treba dodať, že pokiaľ odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky na pozitívne rozhodnutie súdu o jeho podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, potom konajúcemu súdu nezostávalo nič iné, ako žiadosti odsúdeného vyhovieť a odsúdeného podmieňne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Konajúci súd správne pri určovaní skúšobnej doby prihliadol na závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Krajský súd zároveň poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť okresnej prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.